

Sygn. akt I CZ 66/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Józef Frąckowiak
del. SSA Marta Romańska

w sprawie z powództwa G.U.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Zespolonemu Samodzielnemu Publicznemu
Zakładowi Opieki Zdrowotnej i Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez
Wojewodę [...]

o zadośćuczynienie, rentę i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2007 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 września 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2002 r. Sąd Okręgowy w P. zwolnił powódkę od kosztów sądowych częściowo – w zakresie wpisu, oraz ustanowił dla niej adwokata z urzędu. W dniu 1 marca 2002 r. Okręgowa Rada Adwokacka wyznaczyła adwokata J.P. pełnomocnikiem powódki z urzędu.

Wyrokiem z dnia 8 czerwca 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 maja 2005 r. oddalającego powództwo. Pismem z dnia 6 lipca 2006 r. pełnomocnik powódki poinformował ją, że nie widzi podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej od orzeczenia Sądu drugiej instancji oraz do wystąpienia o wznowienie postępowania. Pismem z dnia 24 sierpnia 2006 r. Okręgowa Rada Adwokacka odmówiła powódce zmiany pełnomocnika z urzędu.

W dniu 4 września 2006 r. powódka wniosła osobiście skargę kasacyjną od powołanych wyroków Sądu Apelacyjnego oraz Sądu Okręgowego, występując jednocześnie o ustanowienie adwokata z urzędu.

Postanowieniami z dnia 13 września 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powódki o ustanowienie adwokata z urzędu i odrzucił jej skargę kasacyjną ze względu na wniesienie jej bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej skarżąca, zarzucając naruszenie art. 398⁵, 398⁶, 114 § 2, 117, 119 § 2 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i poprzedzającego go postanowienia o oddaleniu wniosku powódki o ustanowienie innego pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że rozpoznawanym zażaleniem zaskarżono wyłącznie postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Sformułowane w nim zarzuty i wnioski odnoszą się jednak również do postanowienia oddalającego wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu. Nie ulega wątpliwości, że postanowienie takie może być objęte kontrolą Sądu

Najwyższego na podstawie art. 380 k.p.c., gdyż nie podlegało ono zaskarżeniu i miało wpływ na wynik sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2000 r., I PZ 45/00, OSNP 2002, nr 2, poz. 45). W myśl art. 380 k.p.c., warunkiem rozpoznania niezaskarżalnych postanowień, które miały wpływ na wynik sprawy, jest jednak zamieszczenie w środku zaskarżenia stosownego wniosku. Należy przy tym podkreślić, że w przypadku środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników wniosek taki powinien być w nich wyraźnie i jednoznacznie sformułowany, gdyż nie ma podstaw do przypisywania pismom wnoszonym przez takich pełnomocników treści wprost w nich nie wyrażonych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2005 r., II CZ 197/04, niepubl., oraz z dnia 23 września 2004 r., III CZ 71/04, niepubl.). W zażaleniu powódki nie zawarto tymczasem wniosku o rozpoznanie również postanowienia oddalającego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Tym samym zarzuty skierowane przeciwko temu postanowieniu nie mogły być przedmiotem oceny Sądu Najwyższego.

Zarzuty skarżącej przeciwko postanowieniu o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie są natomiast trafne. W myśl art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przymus adwokacko-radcowski jest wyłączony jedynie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.), a ponadto gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.). Przymus adwokacko-radcowski obowiązuje w każdym postępowaniu, z wyjątkiem wymienionych postępowań wpadkowych, w tym również w postępowaniu wywołanym skargą kasacyjną. Obowiązku zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego nie wyłącza odmowa sporządzenia skargi przez pełnomocnika z urzędu ani też odmowa zmiany pełnomocnika przez radę adwokacką. Przedmiotowa skarga została sporządzona i wniesiona osobiście przez

powódkę, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego. Podlegała zatem odrzuceniu przez sąd drugiej instancji jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 2 k.p.c.). Sankcję tę zastosował trafnie Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie.